

• de wedstrijd

Na het Open Fries Fanfare Kampioenschap van 2010 is een jaar later het Open Nederlands Fanfare Kampioenschap (ONFK) op de kalender gezet. Het evenement voorziet met 43 fanfares in een behoefte, alleen kent het nog niet de sfeer van een titelstrijd. In tegenstelling tot op een NBK is de respons van het publiek redelijk plichtmatig. Qua sfeer kan het evenement groeien, fanfares zijn er aan toe, het publiek kan de competitie tot grote hoogte stuwten. Met een nu nog ontbrekende concertafdeling gaat het écht om het kampioenschap van Nederland....2012? Een impressie van de prestaties in de eerste divisie.

EMM Oudega flikt het weer

● Gehoord: Open Nederlandse Fanfare Kampioenschappen, 2 april, De Lawei Drachten

BLAASMUZIEK

Door Ale Nicolai

Acht fanfares waagden zich in Drachten aan Sonata da Chiesa van Rob Goorhuis. Een eerbetoon aan Hendrik Andriessen. In de variaties op het orgelthema werd zaterdagavond 2 april het kaf duidelijk van het koren gescheiden. In de snelle Veloce bleek het de kunst om vanuit de secties sluitend te opereren. In het Tranquillo e liberamente moeten keuzes worden gemaakt in de 'vrije' tempo's en muzikale uitleg. Het beweeglijke Volante is een aanslag op de concentratie. Uitdaging genoeg!

Na bijna vier uur wedstrijd was snel duidelijk dat de eerste vier orkesten om de hoofdprijzen gingen strijden. De Bazuin Tzummarum opende het bal en had moeite om honderd procent transparant te musiceren. In het tweede deel bracht het saxregister toegevoegde waarde en koos dirigent Marten Miedema voor rustige muzikale wendingen zonder grenzen op te zoeken. In het derde deel moesten de Friezen door vermoeidheid tol betalen voor hun spanningen. Het Brabants Fanfare Orkest kende als tweede een rommelige start met muzikanten op het podium en stoelen die nog niet in het gelid stonden. Het had geen gevolgen want het gewezen orkest uit de concertafdeling gaf meteen vol gas en spaarde zichzelf niet. Het schitterende ensemble toonde homogeniteit in de secties met als pareltje de hoornsectie. In het 'vrije' tweede deel speelde Frans van Dun met de muzikale lijnen. Eigenlijk het orkest op het ONFK met de meeste individuele klasse. De ondefinieerbare beleving, hartstocht bleek ondanks de kwaliteiten toch onvoldoende. Een andere parel is Erik van de Kolk

Opperste concentratie bij de muzikanten van de christelijke muziekvereniging Eendracht Maakt Macht uit Oudega. foto Akkelien Reitsma/Henri Visser

met zijn Emergo. Als enige dirigeerde hij zonder partituur en wist elke 'zin' in de Veloce een andere wending te geven. Hierdoor was deze interpretatie vanaf de openingsmaat boeiend van top tot teen. Af en toe pakte

De opening op deel 3 bleek een slimme zet

Van de Kolk eigen tempo's, vooral in de Volante. Een nogal ingetogen en eigenzinnige, langzame Festivo klonk als resultaat. Muted werden de nodige risico's genomen door zes trombonisten op de akkoorden los te laten. Eigenzinnig dus, veel natuurlijke spanning en daardoor opvallend en gewaardeerd! Voor EMM stond de titel op het spel. De Friezen (lees Piet Groeneveld) gingen slim met de partituur om. Net als de Brabanders nu ook de gedecideerde opening, maar net een tandje minder, waardoor meer

controle op het speelveld bleef. Het fantastische klankbeeld in combinatie met de wijze muzikale dosering in het Tranquillo levert hoog rendement op. De musici bleven heerlijk in de flow, terwijl niet eens alles puntgaaf overkwam. De trompetten plaatsten zich op de één of andere manier buiten het orkest en ook de muted akkoord in trompetten en trombones klonken in de eerste ronde op maar 181 gewoon rommelig. Het herstel kwam in de reprise. De opening op deel 3 bleek een slimme zet: even tempo terugnemen, zodat euphonium en baritonsax ritmisch in de pas blijven en de ruimte krijgen om muzikaal te excelleren. Daarnaast blonk de uiteindelijke winnaar uit in frasering, akkoorden en toewerken naar de verschillende climaxen. Een absoluut plus vergeleken met de concurrentie! Het toeval wilde dat de tweede helft van de acht deelnemers het niveau op individuele klasse en muzikaliteit niet kon evenaren. CWO Groningen speelde uit het boekje met de nodige

problematiek in tuning en homogeniteit. Concordia Middelstum kende maar één manier om te imponeren: de agressieve speelwijze. Het orkest speelde geforceerd en miste charisma om zich te mengen in de podiumprijzen. Concordia Oldebroek presteerde vergelijkbaar als CWO. Partituurgetroouw zonder echt uit te blinken. De tweede prijswinnaar uit 2010 had in deel 3 last van vermoeidheid. Unisono ging men op intonatie en zuiverheid, evenals CWO onderuit. Hekkenluisier Nieuw Leven Vianen stond technisch niet boven de materie. Ondanks de heldhaftige pogingen van Leon Vliex om echt mee te doen, schoot men op afstand naar de kelder van de eerste divisie. Een onomstreden podium in de eerste divisie met goud voor EMM Oudega-W, zilver Emergo Castricum en brons voor het Brabants Fanfare Orkest.

● Voor volledige uitslagen van 43 fanfares in vijf divisies en foto's zie www.klankwijzer.nl